

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۹/۲۲/۲۰۰۹

بی ابروترین رئیس جمهور

گمان نکنم که مانند حامد کرزی کدام زعيم ديگرى در جهان اينقدر بى حيثيت و شرف باخته باشد که حتى نتواند بدون اجازه به مسافرت بپردازد. کرزی در سطح جهانی برای خود کیفیت انسانی باقی نگذاشته است. در کجای دنیا نیست که از او به تمسخر یاد نمیکنند، حتی دوستان امریکائی اش او را به باد مسخره گی گرفته اند. مردم قصه های خنده آور از او ساخته اند. خودش، برادرانش و دستگاه حکومتی وی تا گلو در فساد غرق است. انتخابات ساختگی از او يك دلقك کاملاً عیار ساخته است. اقتضاح انتخاباتی آنقدر سرو صدا بلند کرد که کرزی میندل و بی حیا حتی نتوانست که امسال در اجلاسیه ملل متحد شرکت کند و بعوض وزیر خارجه حکومت مستعمراتی خود را به نیویارک فرستاد.

شبکه تلویزیونی الجزیره بتاريخ ۲۱ سپتامبر گزارش داد که حامد کرزی رئیس جمهور دولت مستعمراتی کابل نسبت بحران و حالت بغرنج سیاسی غرض اشتراك در اجلاسیه مل متحد اشتراك نخواهد کرد. از قول الجزیره، کرزی به خبرنگاران گفت: ”مجالس و دید و بازدید ها در ملل متحد مهم نیست. برای من مهمتر است که درین وقت حساس در افغانستان باشم.“ کرزی معنی ”حساس“ بودن را توضیح نداد که منظورش از استعمال آن کلمه چیست؟ بحران فعلی به ارتباط انتخابات و تقلب ناشی از آن برای کرزی يك بهانه است. کرزی نه قادر به حل مشکل نتایج انتخابات است و نه قادر به تامین امنیت. موجودیت و عدم موجودیت کرزی در افغانستان کمترین تفاوتی در اوضاع کنونی کشور ندارد. نیرو های اشغالگر حاکم آن سرزمین اند. کرزی و سایر افراد در داخل دستگاه و بیرون از دولت مانند جنگ سالاران در دست نیرو های اشغالگر اند تصامیم امنیتی و سیاسی را اربابان خارجی کرزی اتخاذ میکنند و جنگ را با مخالفین نیرو های اجنبی رهبری میکنند. اگر کرزی احياناً می ترسد که مبدا کودتائی در غیاب وی اتفاق بیافتد، اینهم در صورتیکه قوای اشغالگر امریکا نخواهد، هیچ اقدامی از داخل درین راستا صورت گرفته نمیتواند. اما اگر امریکا بخواهد که کرزی را سر به نیست کند حضورش و یا غیابش در

افغانستان ارزشی برای امریکا ندارد. ما میتوانیم حوادث خونبار و کودتا های پی در پی در ویتنام جنوبی و قتل فامیل نگودین دیم را بیاد بیاوریم. پس ممکن است دلیل و یا دلایل دیگری در میان باشد.

این بار اول است که کرزی بعد از حلف وفاداری به امریکا و استعمار جهانی، نتوانست در اجلاسیه ملل متحد شرکت نماید. سالیان گذشته با وجود آویختن حلقه غلامی، با گردن بلند به نیویارک می آمد و خود را در قطار رهبران کشور های آزاد و مستقل جا میداد و خود فروشی میکرد. امسال زمینه تظاهر منحیث ”رهبر“ يك کشور به اصطلاح آزاد برایش میسر نگردید. فکر میکنم که این بار نخست هم است که کرزی از خود هشیاری تبارز داد (البته نه به ابتکار خود)، زیر اگر حضور نا مبارکش در ملل متحد ظاهر میشد، سران سایر کشور ها عکس العمل های از خود بروز میدادند که شاید برای کرزی ناخوش آیند میبود. ما اقتضاح تشریف بردنش را چند سال قبل در سنای امریکا و سوالات سناتور ها از وی مشاهده کردیم. کرزی اگر اندکی غیرت میداشت، باید دست به خودکشی میزد.

تردیدی نخواهد بود که امریکا برایش گفته باشد: ”بهتر است که امسال در اجلاسیه ملل متحد شرکت نکند.“ اقتضاحات کرزی و فامیلش، ناکامی های حکوت کرزی به ارتباط تأمین امنیت، فساد غیر قابل تخمین در دستگاه حکومت کابل و بالاخره تقلب در انتخابات دولت مستعمراتی مشروعیت کرزی را منحیث يك رئیس دولت، ولو که مستعمراتی است، زیر سؤال برده که حتی برای امریکا هم مشمنز کننده است. با در نظر داشت نکات فوق، اداره اوپاما در يك موقف بلاتکلیفی قرار میگرفت که در صورت حضور کرزی در خاک امریکا، چطور با وی معامله سیاسی نماید. رسم برین است که رئیس جمهور امریکا در جریان اجلاسیه ملل متحد، با بعضی از سران دولت های مورد نظر دیدار میکند. پذیرش و یا عدم پذیرش کرزی، روش دوگانه و تقلب در دیپلماسی امریکا را بیشتر ظاهر میساخت و اعتبار از دست رفته جهانی امریکا را بار دیگر خدشه دار میساخت. لذا مصلحت درین شد که به کرزی هدایت دهد تا امسال به نیویارک نیاید. تحلیلگران امور سیاسی افغانستان معتقدند که کرزی هنوز هم مرد شماره يك امریکا در آن کشور است. فشار وارد کردن و گوشمالی دادن يك غلام ناهم و یا بعضاً سرکش معنی گسست کامل را نمیدهد تا زمانیکه بادر از دست غلام به بینی نرسد. آنوقت است که گردن غلام و شمشیر بادر با هم تلاقی میکنند.

کرزی آدم خوشبختی است که تا هنوز به حیاتش ادامه میدهد.